

Evropský energetický armagedon z Berlína a Bruselu, nikoli z Moskvy

zvedavec.news/komentare/2022/12/9456-evropsky-energeticky-armagedon-z-berlina-a-bruselu-nikoli-z-moskvy.htm

William Engdahl

19.12.2022 Komentáře Témata: Evropská unie, Energetika, Ekologie, Evropa, Německo 1742 slov

Cena zemního plynu na burze v německém plynárenském uzlu THE (Trading Hub Europe) byla 22. srpna o více než 1000 % vyšší než před rokem. Většině občanů Scholzův režim tvrdí, že důvodem je Putin a ruská válka na Ukrajině. Pravda je však zcela jiná. Politici EU a velké finanční zájmy využívají Rusko, aby zakryli to, co je energetickou krizí Made in Germany a Brusel. Důsledky nejsou náhodné.

Není to proto, že by politici jako Scholz nebo německý ministr pro zelené hospodářství Robert Habeck či místopředseda Evropské komise pro zelenou energii Frans Timmermans byli hloupí nebo bezradní. Zkorumpovaní a nepoctiví možná ano. Vědí však přesně, co dělají. Čtou scénář. Vše je součástí plánu EU na deindustrializaci jedné z energeticky nejúčinnějších průmyslových koncentrací na planetě. Jedná se o Zelenou agendu OSN 2030, jinak známou jako Velký reset Klause Schwaba.

Deregulovaný trh s plynem v EU

To, co Evropská komise a ministři vlád v Německu a v celé EU pečlivě skrývají, je transformace, kterou způsobili v tom, jak se dnes určuje cena zemního plynu. Po téměř dvě desetiletí pokládá komise EU (podporovaná megabankami, jako je JP MorganChase nebo velké spekulativní hedgeové fondy) základy pro to, co je dnes úplnou deregulací trhu se zemním plynem. Byla propagována jako

„liberalizace“ trhu se zemním plynem v Evropské unii. Nyní umožňuje neregulované obchodování na volném trhu v reálném čase, které určuje ceny, a nikoli dlouhodobé smlouvy.

Zhruba od roku 2010 začala EU prosazovat radikální změnu pravidel pro stanovení cen zemního plynu. Do té doby byla většina cen plynu stanovena v pevných dlouhodobých smlouvách na dodávky plynovodem. Největší dodavatel, ruský Gazprom, dodával plyn do EU, zejména do Německa, na základě dlouhodobých smluv vázaných na cenu ropy. Až do několika posledních let se téměř žádný plyn nedovážel loděmi LNG. Se změnou amerických zákonů, která v roce 2016 umožnila vývoz LNG z obrovské těžby břidlicového plynu, zahájili američtí producenti plynu velkou expanzi výstavby terminálů pro vývoz LNG. Výstavba terminálů trvá v průměru 3 až 5 let. Současně Polsko, Nizozemsko a další země EU začaly budovat dovozní terminály LNG, aby mohly přijímat LNG ze zahraničí.

Anglo-americké ropné giganty, tehdy nazývané Sedm sester, se po druhé světové válce staly předním světovým dodavatelem ropy a vytvořily globální cenový monopol. Jak poznamenal Henry Kissinger během ropných šoků v sedmdesátých letech minulého století: „Ovládněte ropu a ovládnete celé národy.“ Od 80. let 20. století vytvořily banky z Wall Street v čele s Goldman Sachs nový trh s „papírovou ropou“ neboli futures a deriváty na budoucí barely ropy. Vzniklo tak obrovské kasino spekulativních zisků, které ovládala hrstka obřích bank v New Yorku a londýnské City.

Tytéž mocné finanční zájmy se již léta snaží vytvořit podobný globalizovaný trh s „papírovým plynem“, který by mohly kontrolovat. Komise EU a její program Green Deal, jehož cílem je „dekarbonizace“ ekonomiky do roku 2050 a odstranění paliv z ropy, plynu a uhlí, se staly ideální pastí, která vedla k explozivnímu nárůstu cen plynu v EU od roku 2021. Za účelem vytvoření této „jednotné“ kontroly trhu byla EU lobbována globalistickými zájmy, aby Gazpromu vnutila

drakonické a de facto nezákonné změny pravidel, které by ruského vlastníka různých distribučních plynovodních sítí v EU donutily otevřít je konkurenčnímu plynu.

Velké banky a energetické zájmy, které ovládají politiku EU v Bruselu, vytvořily nový nezávislý cenový systém paralelní k dlouhodobě stabilním cenám ruského plynu z plynovodů, které neměly pod kontrolou.

Do roku 2019 umožnila řada byrokratických energetických směrnic bruselské Evropské komise plně deregulované obchodování na trhu se zemním plynem de facto určovat ceny zemního plynu v EU, přestože Rusko bylo stále zdaleka největším zdrojem dovozu plynu. V několika zemích EU byla zřízena řada virtuálních obchodních „hubů“ pro obchodování s futures kontrakty na plyn. Do roku 2020 se dominantním obchodním centrem pro zemní plyn v EU stalo nizozemské TTF (Title Transfer Facility), tzv. benchmark EU pro zemní plyn. Pozoruhodné je, že TTF je virtuální platformou obchodů s futures kontrakty na plyn mezi bankami a dalšími finančními investory, „Over-The-Counter“. To znamená, že je de facto neregulovaná, mimo jakoukoli regulovanou burzu. To je rozhodující pro pochopení hry, která se dnes v EU rozehrává.

V roce 2021 tvořil pouze 20 % veškerého dovozu zemního plynu do EU plyn LNG, jehož ceny byly z velké části určovány futures obchody v uzlu TTF, což je de facto referenční hodnota plynu v EU, kterou vlastní nizozemská vláda, tatáž vláda, která ničí své farmy kvůli podvodnému tvrzení o znečištění dusíkem. Největší podíl na dovozu evropského plynu měl ruský Gazprom, který v roce 2021 dodával více než 40 % dovozu do EU. Tento plyn byl dodáván prostřednictvím dlouhodobých plynovodních kontraktů, jejichž cena byla výrazně nižší než dnešní spekulativní cena TTF. V roce 2021 zaplatily státy EU za zemní plyn podle odhadů o zhruba 30 miliard dolarů vyšší sankční náklady, než kdyby zůstaly u cen Gazpromu s indexací ropy.

Bankám se to líbilo. Americkému průmyslu a spotřebitelům nikoli. Pouze zničením trhu s ruským plynem v EU mohly finanční zájmy a zastánci Zelené dohody vytvořit svou kontrolu nad trhem s LNG.

Uzavření plynovodů EU

S plnou podporou EU pro nový velkoobchodní trh s plynem začaly Brusel, Německo a NATO systematicky uzavírat stabilní a dlouhodobé plynovody do EU.

Poté, co Alžírsko v srpnu 2021 přerušilo diplomatické styky s Marokem kvůli sporným územím, oznámilo, že plynovod Maghreb-Evropa (MGE), který byl zahájen v roce 1996, přestane fungovat 31. října 2021, kdy vyprší platnost příslušné dohody.

V září 2021 Gazprom dokončil svůj podmořský plynovod Nord Stream 2 z Ruska přes Baltské moře do severního Německa v hodnotě několika miliard dolarů. Zdvojnásobil by kapacitu plynovodu Nord Stream 1 na 110 miliard metrů krychlových ročně a umožnil by Gazpromu být nezávislý na rušení dodávek plynu jeho plynovodem Sojuz vedoucím přes Ukrajinu. Evropská komise pod botou Bidenovy administrativy zablokovala otevření plynovodu byrokratickou sabotáží a nakonec německý kancléř Scholz 22. února uvalil na plynovod sankce kvůli ruskému uznání Doněcké lidové republiky a Luhanské lidové republiky. S rostoucí plynovou krizí od té doby německá vláda odmítla otevřít Nord Stream 2, přestože je již dokončen.

12. května 2022 pak, přestože dodávky Gazpromu do plynovodu Sojuz přes Ukrajinu byly po téměř tři měsíce konfliktu nepřerušené, navzdory ruským vojenským operacím na Ukrajině, uzavřel Zelenským kontrolovaný režim NATO v Kyjevě hlavní ruský plynovod přes Lugansk, kterým proudil ruský plyn jak na jeho Ukrajinu, tak do států EU, a prohlásil, že zůstane uzavřen, dokud Kyjev nezíská plnou kontrolu nad svým plynovodním systémem, který vede přes obě donbaské republiky. Tento úsek ukrajinského

vedení Sojuzu odřízl třetinu plynu přes Sojuz do EU. Ekonomice EU to rozhodně nepomohlo v době, kdy Kyjev požadoval od těchto zemí NATO další zbraně. Sojuz byl otevřen v roce 1980 za Sovětského svazu a přiváděl plyn z Orenburského plynového pole.

Následoval ruský plynovod Jamal přes Bělorusko a Polsko do Německa. V prosinci 2021, dva měsíce před konfliktem na Ukrajině, polská vláda uzavřela polskou část plynovodu, čímž přerušila dodávky plynu Gazpromu za nízké ceny do Německa i Polska. Místo toho polské plynárenské společnosti nakupovaly ruský plyn v zásobnících německých plynárenských společností, a to prostřednictvím polsko-německého úseku plynovodu Jamal za vyšší cenu v reverzním toku. Německé plynárenské společnosti získaly ruský plyn prostřednictvím dlouhodobého kontraktu za velmi nízkou smluvní cenu a dále jej prodávaly Polsku s obrovským ziskem. Tuto šílenost záměrně bagatelizovali zelený ministr hospodářství Habeck a kancléř Scholz i německá média, přestože kvůli ní německé ceny plynu ještě vzrostly a německá plynová krize se prohloubila. Polská vláda odmítla obnovit smlouvu o dodávkách plynu s Ruskem a místo toho nakupuje plyn na volném trhu za výrazně vyšší ceny. V důsledku toho už žádný ruský plyn do Německa přes Jamal neproudí.

Nakonec byly dodávky plynu podmořským plynovodem Nord Stream 1 přerušeny kvůli nutné opravě plynové turbíny vyrobené společností Siemens. Turbína byla odeslána do speciálního zařízení společnosti Siemens v Kanadě, kde ji protiruský režim Trudeaua několik měsíců zadržoval, než ji nakonec na žádost německé vlády uvolnil. Ta ji však záměrně odmítla vydat jejímu ruskému majiteli, ale namísto toho ji předala německému Siemensu, kde se nachází, protože německá a kanadská vláda odmítají udělit právně závaznou výjimku ze sankcí pro její předání Rusku. Tím se také dramaticky snižuje objem plynu Gazpromu přes Nord Stream 1 na 20 % normálu.

V lednu 2020 začal Gazprom posílat plyn ze svého plynovodu TurkStream přes Turecko do Bulharska a Maďarska. V březnu 2022 Bulharsko s podporou NATO jednostranně přerušilo dodávky plynu z

plynovodu TurkStream. Maďarský premiér Viktor Orbán naopak zajistil pokračování dodávek plynu z plynovodu TurkStream do Ruska. Díky tomu dnes Maďarsko nemá energetickou krizi a dováží ruský plyn z plynovodů za smluvně velmi nízké fixní ceny.

Systematickým sankcionováním nebo uzavíráním dodávek plynu z dlouhodobých levných plynovodů do EU dokázali spekulanti s plynem prostřednictvím nizozemské TTP využít každého zádrhelu nebo energetického šoku ve světě, ať už se jednalo o rekordní sucho v Číně nebo konflikt na Ukrajině, či omezení vývozu v USA, k tomu, aby velkoobchodní ceny plynu v EU překročily všechny meze. V polovině srpna byla cena futures na TTP o 1 000 % vyšší než před rokem a denně rostla.

Německé cenové šílenství - čím dražší, tím lépe

Záměrná sabotáž cen energií a elektřiny je ještě absurdnější. 28. srpna německý ministr financí Christian Lindner, jediný člen vlády z liberální strany (FDP), prozradil, že podle neprůhledných podmínek složitých opatření reformy trhu s elektřinou v EU dostávají výrobci elektřiny ze slunce nebo větru za svou „obnovitelnou“ elektřinu, kterou prodávají energetickým společnostem do sítě, automaticky stejnou cenu jako za nejnákladnější, tj. zemní plyn!

Lindner vyzval k „naléhavé“ změně německého energetického zákona, aby se oddělily různé trhy. Fanatický ministr zeleného hospodářství Robert Habeck okamžitě odpověděl: „Usilovně pracujeme na nalezení nového tržního modelu,“ ale upozornil, že vláda musí dbát na to, aby příliš nezasahovala: „Potřebujeme fungující trhy a zároveň musíme nastavit správná pravidla, aby nedocházelo ke zneužívání pozic na trhu.“

Habeck totiž dělá vše pro to, aby vybudoval zelenou agendu a odstranil plyn, ropu a jadernou energii, které jsou v současnosti jedinými spolehlivými zdroji energie. Odmítá uvažovat o znovuotevření tří jaderných elektráren uzavřených před rokem nebo

přehodnotit uzavření zbývajících tří v prosinci. Zatímco v rozhovoru pro agenturu Bloomberg prohlásil: „Nebudu k této otázce přistupovat ideologicky,“ hned druhým dechem prohlásil: „Jaderná energie není řešením, ale problémem.“ Habeck stejně jako předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová opakovaně prohlásili, že další investice do nespolehlivých větrných a solárních elektráren jsou odpovědí na krizi cen plynu, kterou jejich politika záměrně vyvolala. V každém ohledu byla sebevražedná energetická krize probíhající v Evropě „Made in Germany“, nikoliv v Rusku.

Europe's Energy Armageddon from Berlin and Brussels, Not Moscow
vyšel 18.12.2022 na Global Research. Překlad v ceně 697 Kč
Zvědavec.

Známka 1.1 (hodnotilo 16)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

o příspěvků
(o nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF